

РЕШЕНИЕ

№ 3065

гр. София, 21.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Малинова, като разгледа дело номер **3308** по описа за **2011** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение без дата по НАХД № 1066 / 2010 г., С районен съд, НК, 97 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 22-2201732 от 04. 05. 2010 г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” - С., с което на „И. – С. Н.”, е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв., на основание чл. 82 от Закона за насърчаване на заетостта /ЗНЗ/, във връзка с чл. 48, ал. 2 от Закона за чужденците в Република Б, за нарушение на чл. 70, ал. 1 от ЗНЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от „И. – С. Н.”, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез упълномощения адвокат, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сира решението на СРС.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по

делото показанията на свидетеля И и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на първоинстанционния съд.

На 10. 03. 2010 г., е извършена проверка от служители на Д. „И. по Т.” – С. за спазване на трудовото законодателство и на ЗНЗ, в обект – Учебен център „Б”, в гр. С., БУ. „М” № 31, стопанисван от „И. – С. Н.”. За извършената проверка е съставен протокол в присъствието на управителя, като за отстраняване на констатираните нарушения са дадени задължителни предписания. В протокола за извършена проверка, е констатирано, че чуждестранната гражданка ЛД М, гражданин на САЩ, е извършвала трудова дейност – работила като преподавател по английски език в Учебен център „Б” от 31. 08. 2009 г. до 31. 01. 2010 г. с основно месечно възнаграждение от 3 000 лв. От своя страна „И. – С. Н.”, в качеството му на работодател, е наел на работа с трудов договор от 27. 10. 2008 г. чуждестранната гражданка Л Д М, без разрешение за работа от Министерството на Т. и социалната политика – Агенцията по заетостта.

На 29. 03. 2010 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение на едноличния търговец, като нарушението било квалифицирано като такова на чл. 70, ал. 1 от ЗНЗКТ. Актът бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на нарушителя, след което е издадено и обжалваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е правилно е наложено административно наказание.

Разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗНЗ разрешава на чужденци да работят по трудово правоотношение или като командировани в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република Б само след получаване на разрешение за работа в съответствие с изискванията, определени с акт на Министерския съвет или в международен договор, по който Република Б е страна, а наемането / приемането на работа на чужденец без разрешение за работа е въздигнато в административно нарушение с разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗНЗ.

Субекти на нарушението по чл. 82, ал. 1 от ЗНЗ са „работодател или местно лице, наели по трудово правоотношение чужденец без разрешение за работа, респ. приели на работа командирован чужденец без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта...”.

Съгласно §1, т.1 от Кодекса на Т. ”Работодател” е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание, предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество или други подобни, което самостоятелно наема на работа работници или служители по трудово правоотношение”.

Правилно от страна на С районен съд, е прието че едноличния търговец представлява работодател по смисъла на §1, т.1 от КТ, поради което същия е субект на нарушението. В тази връзка, съдът счита за неоснователни изложенията в касационната жалба доводи, че следвало да се наложи санкция на физическото лице. В конкретния случай работодател е именно едноличния търговец и доколкото чл. 83, ал. 1 от ЗАНН предвижда че на едноличните търговци се налага имуществена санкция, то правилно е

определена такава от страна на административнонаказващия орган.

Не отговаря на действителността, твърденията в касационната жалба, че санкцията е наложено на физическото лице, тъй като изрично в НП е посочено че имуществената санкция е на „И. – С. Н.”.

В същото време, безспорно е доказано и извършеното нарушение, тъй като независимо, че чуждестранната гражданка и имала за определен период разрешение за работа, точно за периода посочен в НП, липсва такова разрешение.

При тази фактическа обстановка настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено административно наказание.

Въпреки това, решението на районния съд следва да се отмени и съответно наказателното постановление следва да се измени, тъй като още преди постановяването на съдебното решение от страна на СРС, е налице по-благоприятен закон, поради което районния съд, е следвало да приложи разпоредбата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

В конкретния случай, нормата на чл. 48, ал. 2 от ЗЧРБ, е изменена към датата на постановяване на настоящото решение (ДВ, изм. и доп., бр. 43 от 2011 г., в сила от 15.06.2011 г.), като вече е предвидена имуществена санкция в размер от 2 000 до 20 000 лв. Доколкото към момента на издаване на НП, размера на глобата е бил фиксиран единствено в размер на 20 000 лв. и без в НП да са изложени мотиви, утежняващи отговорността на жалбоподателя, поради което имуществената санкция следва да се намали до предвидения към настоящия момент законен минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С.-град - II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение без дата по НАХД № 10664 / 2010 г., на С районен съд, Наказателна колегия - 97 състав.

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 22-2201732 от 04. 05. 2010 г., издадено от директора на Д. „И. по Т.” - С., с което на „И. – С. Н.”, е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лв., като **НАМАЛЯВА** размера на същата на 2 000 (две хиляди) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.